

[Hartvig Frisch.]

frivillige Korps, og det Angreb, han førte mod mig. Jeg vil gerne herom sige, at jeg har aldrig angrebet og agter ikke at angribe de enkelte Medlemmer af disse Korps. Hvad jeg angriber, er Korpsenes Eksistens, og af følgende to Grunde. For det første paa Grund af de Erfaringer, man i andre Lande har om Følgerne af saadanne Korps's Eksistens, og for det andet, fordi alle de Fortalere, vi i dette Land ser for disse Korps, og som vi i denne Sal ser, i Henseende til Aand er af en Art, som svarer til Indholdet af de Ord, som det ærede Medlem Hr. Pürschel lige nu fra Talerstolen gav Udtryk for i sin Ophidselse over Tanken om, at danske Arbejdere vilde sende en Hjælp til nødstedte Spaniere, der var drevet ud af deres Fædreland. Derfor nævnte jeg ogsaa som en af Fortalerne A. P. Møller. Han var lige saa typisk. Vi, der staar uden for disse Korps, kan ikke undlade at bemærke, hvem det er, der træder frem og gør sig gældende og bl. a. ogsaa taler om, hvor uhyre upolitiske Korpsene er.

Jeg vil derfor slutte med at rette en Tak til det ærede Medlem. Mig bevidst er der ingen, der har gjort den Sag, jeg kæmper for: at faa de frivillige Korps ophævet, saa store Tjenester som det ærede Medlem Hr. Pürschel ved at være den Fortaler, han er, og paa den Maade, han er det.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Prieme har Ordet for en kort Bemærkning.

Prieme: Det er jo ikke vanskeligt at efterkomme den højtærede Formands Anmodning om at fatte sig i Korthed. I dette demokratiske Land, hvori vi lever, har vi i denne høje Rigsdag en saa demokratisk Forretningsorden, at naar Udenrigsministeren har talt over en Time om det Forhold, som jeg under denne Finanslovdebat særlig har viet min Opmærksomhed, undes der mig to Minutter til at svare. Det er givet, at jeg under disse Forhold kæmper under ganske ulige Vilkaar, og jeg vil derfor ogsaa lade det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen svare den højtærede Udenrigsminister. I den Debat, der foregik i Pressen efter den højtærede Undervisningsministers Udtalelser paa Bornholm, og hvor det drejede sig om

at sige, at der var udstedt tilstrækkelige Valutaattester paa Tyskland, skrev det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen, den højtærede Udenrigsministers Partifælle, en Artikel i Dagbladet „Politiken“, hvori det bl. a. hed i Artiklens Slutning — jeg beder om Tilladelse til at citere —:

„Det er saaledes langt fra fyldestgørende, naar man uden tilstrækkeligt Hensyn til alle de her nævnte Forhold, oven i Købet paa en tilfældig Dag mellem de to store Indkøbssæsoner, foretager en Opgørelse af Importbevillinger paa Tyskland og kommer til det Resultat, at et overordentligt stort Beløb af dem er ubenyttet. Opgørelsen viser formodentlig kun Forskellen mellem de udstedte Bevillinger og de indklarede Varer. Naar ogsaa Nationalbankens Beholdning af Betalingsattester er taget med i Betragtning, vilde Billedet allerede være et andet. Alt i alt kan man vist stadig regne med, at kun en forholdsvis ringe Part af Attester henligger ubehæftet for Importørerne til Brug for nye Indkøb.“

Naar nu en Partifælle skal desavouere en anden Partifælle, skal det vel nok gøres paa en lidt forblommet Maade, og derfor betyder vel dette oversat paa Dansk: Der er ikke udstedt tilstrækkelige Attester til Indkøb fra Tyskland, og intet som helst andet.

Den højtærede Handelsminister bragte et bestemt Forhold frem, der vistnok tog Sigte paa, at jeg for mit Vedkommende skulde forlange Ret til Indkøb til Landet baade af Færdigvarer og Raavarer, idet jeg som Næstformand i min Brancheforening havde underskrevet en Anmodning om Tilladelse til Indførsel af Raavarer. Maa jeg derved give den Oplysning, at det drejer sig om Raavarer til vor Branche, som vi har faaet Tilladelse til at indføre hvert Aar siden 1932. I Aar nægter man os denne Tilladelse til Raavarer, saaledes at vi, hvis den ikke bevilges, maa sætte vore Folk paa Gaden. Dette sker, efter at vi har haft et Valuta-reguleringssystem i 5 Aar, og efter at vi i Aar staar med en Eksport til Udlandet, som er 200 Mill. Kr. større, end den var i 1932, og efter at vi i det Aar og i alle de efterfølgende Aar har faaet de omhandlede Bevillinger. Jeg synes ikke, det er urimeligt, og jeg tror heller ikke, Ministeren mener,